

[Robert Pedersen]

bedre end et centralt forbud fra dette høje Ting.

Formanden:

Fru Aase Olesen en kort bemærkning, og mon vi ikke derefter nærmer os afstemning?

(Kort bemærkning).

Aase Olesen (RV):

Jeg er ganske enig med hr. Robert Pedersen: det burde kunne lade sig gøre med en henstilling. I Det Radikale Venstre har man siden VKR-regeringens tid henstillet, at der ikke blev røget under gruppemøder. Den henstilling følges stadig, selv om langt de fleste af dem, der sidder i gruppen, ikke var medlem dengang.

Vi har bare erfaret, at det går ikke. Vi har erfaret, at folk lader være med at deltage i møder, fordi de ikke kan holde det ud.

Vi ved, at der er mennesker, der må opgive deres arbejde og bliver afskediget – ja, end ikke kan få dagpenge, men bliver rubriceret under kategorien »samarbejdsvanskelige«. For det, at man ikke kan tåle røg, anerkendes ikke som en allergi.

Vi ved også – og det skal være en enkelt kommentar til noget af det, der blev sagt om arbejdsmiljøet af jeg tror, det var fru Lilli Gyldenkilde – at hvis man arbejder med f.eks. asbest, er risikoen for at få kræft 50 gange større, hvis man samtidig ryger. Det er dog ejendommeligt, at den slags oplysninger slet ikke kommer frem her.

Men når hr. Robert Pedersen taler så meget om henstilling, vil jeg gerne som det sidste, jeg siger her, henstille, at denne lovgivning nu følges, og at vi, der ikke kan tåle røg, husker, at der er nogle mennesker, som er så uheldige, at de er blevet afhængige af tobak, og at vi derfor, hver eneste gang vi har røgfri møder, må huske at foreslå frikvarterer, så de pågældende kan få tilfredsstillet deres ulyksalige trang til tobak.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Det er netop en bemærkning som den, fru Aase Olesen kom med nu, som viser, hvor utroværdigt dette her er. Det forslag, vi behandler nu, handler om, at der ikke må ryges i Folketinget og på offentlige virksomheder.

Mig bekendt er der ikke én eneste offentlig virksomhed, som beskæftiger sig med asbest, og så skal vi herfra høre et argument, som lyder: hvis man ryger, samtidig med at man arbejder med asbest, er det dobbelt farligt. Det er jo slet ikke den lovgivning, vi taler om. Så skulle vi forbyde rygning på alle arbejdspladser, og det er altså det, der er intentionen bag dette her, kan jeg forstå. Var det så ikke rimeligt, at man nedsatte et tobaksskaderåd, som virkelig kunne gennemarbejde sagen og finde frem til nogle løsninger på, hvorledes vi skal gribe den an, for, som jeg tidligere har sagt, vi rygere ved jo godt, at vi generer ikkerygerne.

Men det, der nu foreligger, er noget makværk, og vi kan ikke være det bekendt.

Indenrigsministeren (Enggaard):

Der er ifølge sagens natur lange mellemrum imellem, at en regering fremsætter et lovforslag, som den anbefaler Folketinget at forkaste. Det er ikke desto mindre tilfældet her. Der skete en vedtagelse i sidste samling af et beslutningsforslag, hvorefter man opfordrede regeringen til at fremsætte et lovforslag. Det har regeringen gjort, men naturligvis på baggrund af regeringens principielle holdning til lovgivning kontra at opnå de samme resultater for medborgerne, medmenneskene, ad anden vej har vi ikke kunnet anbefale dets vedtagelse.

Jeg lagde mærke til, at der var partidisciplin i den ene halvdel af salen, men ikke i den anden, da beslutningsforslaget blev vedtaget. Det var måske – hvis vi nu skal skrive historie – en vigtig baggrund for, at det beslutningsforslag blev vedtaget.

Det har glædet mig at se, at man har større bevægelsesfrihed i de enkelte grupper ved den endelige afstemning om dette lovforslag. Det er et fremskridt i forhold til det forløb, der har været.

I forhold til det forslag, regeringen har fremsat, er der sket nogle stramninger af teksten, og den har bevæget sig yderligere væk fra det, som regeringen finder rimeligt. Og hvis vi har anbefalet ved dets fremsættelse, at man stemte imod forslaget, gælder det ikke mindre nu. Forslaget er blevet mindre acceptabelt på grund af de stramninger, som er sket. Derfor er regeringens holdning uændret.